

Szaporodnak az árnyak...

Janusz Wójcik emlékének

Szaporodnak az árnyak...
Emlékeink
nyúlékony országútján
keressük folyvást
életünk apró
kapaszkodóit.
Homályosul
a volt, s alig körvonalazódik
a lesz...
Siratunk,
elmegyünk a temetésekre,
s minden koporsóban
saját gyalult
fenyődeszkáinkat látjuk.

Fogy a baráti kör,
elhalkulnak
a víg mulatozások,
minden mondatunkban
ott rekedt egykori
barátaink ki nem mondott
szava
és válaszunk is,
amely fontos,
megkerülhetetlen
igazság.

Fogy a baráti kör,
egyre gyakrabban járunk
temetőkbé.
Keresztet vetünk,
virágot teszünk
a sírra,
és megértjük,
a föld,
-amelyből vétettünk-,
lassan
mindannyiunkat
betakarja...

2020. augusztus 28.